

Maatalousympäristön päiväperhosseurannan vuoden 2022 tulokset

Mikko Kuussaari & Janne Heliölä
Suomen ympäristökeskus

Results of the butterfly monitoring scheme in Finnish agricultural landscapes for the year 2022

Butterflies have been monitored in Finland with volunteer-based transect counts since 1999. In 2022, a total of 41 031 butterflies from 70 species were recorded from 54 transects (Table 1, Fig. 1). The numbers of observed butterfly species varied between 10 and 51, with an average of 28,1 species and 760 individuals per transect. Annual abundance indices were calculated for 51 butterfly species using the rtrim software package in R.

*The summer of 2022 was unfavourable for most Finnish butterflies. Total butterfly numbers decreased by 29 %. 32 species (63 %) occurred less numerous than in 2021, and the abundances of 31 species (61 %) were below their ten-year average (Table 2). Four species, (*Aricia artaxerxes*, *Albulina optilete*, *Speyeria aglaja* and *Erebia ligea*) occurred in their lowest numbers on the 21st century, whereas two (*Callophrys rubi* and *Anthocharis cardamines*) reached their new top record. Over the period of 1999-2022, a total of 18 species showed a decreasing trend and only eight species an increasing trend, while 14 species were regarded as stable (Fig.4).*

Other day-active Macrolepidopteran species were recorded thoroughly on 16 transects. A total of 5 672 individuals and 145 species were observed (Table1). The average number of recorded moths decreased by 26 % from the previous year.

Maatalousympäristön päiväperhosseuranta on toiminut vuodesta 1999 lähtien. Seurannan aikana vapaaehtoiset havainnoijamme ovat tehneet yli 13 000 laskentakertaa ja kävelleet niillä noin 30 000 kilometriä. Tässä raportissa esitellään kesän 2022 seurantatulokset. Raportin laajempi verkkoversio on ladattavissa kotisivuiltamme, samoin kuin kaikki seurannan ohjeet ja lomakkeet.

Vuonna 2022 päiväperhoshavaintojen keruu maastossa jatkui aiempaan tapaan. Elokuussa välitimme medialle ennakkotietoja kuluneesta perhoskesästä, ja ensimmäistä kertaa samaan tiedotteeseen saatiin mukaan tuloksia myös vuonna 2019 aloitetusta kimalaisseurannasta. Laskentatulosten ajantasainen verkkotallennus on yleistynyt ilahduttavan nopeasti, ja sen ansiosta elokuisen tiedotteen tulokset kertoivat jo varsin luotettavasti perhoskesän laadusta.

Kehitystä usealla saralla

Syksyn mittaan arvioita lajien kannan kehityksestä tarkennettiin seurannan Facebook- ja verkkosivuilla. Kotisivumme uudistui maaliskuussa 2023, mutta sen sisällöt ovat pääosin ennallaan, samoin kuin suoraosoite www.ymparisto.fi/paivaperhosseuranta.

Tulosten ajantasaisuudessa siirryttiin uudelle tasolle, kun ympäristöministeriön rahoittaman kehityshankkeen avulla seurannan laji- ja koosteindeksien laskenta saatiin automatisoitua. Niiden laskenta tapahtuu jatkossa suoraan Luonnontieteellisen keskusmuseon verkkopalvelimella siten, että tulokset ovat ladattavissa reaaliaikaisesti verkkoselaimen kautta.

Vuoden kohokohta oli pitkään suunnitelmassa ollut hyönteisseurantojen tulosseminaari Haltian luontokeskuksessa Espoossa 19.11. Samalla julkistettiin myös seurantamme pitkäaikaisraportti vuosilta 1999–2021 (Heliölä ym. 2022). Tilaisuutta seuraamassa oli paikan päällä 45 henkeä, ja lisäksi verkon kautta seminaaria katsoi yhteensä 132 henkilöä (Rytteri ym. 2022). Tilaisuus onnistui

hyvin ja se sai kiitosta sekä paikalla olleilta että verkossa esitelmiä seuranneilta. Toiveena on, että vastaavia tilaisuuksia voitaisiin tulevaisuudessa järjestää muutaman vuoden välein.

Vuonna 2022 seurantamme kansainvälinen yhteistyö jatkui vilkkaana. Yhteistyön tuloksena julkaistiin kaksi päiväperhosyhteisöjen vakauteen keskittynyttä tiedeartikkelia (Evans ym. 2022, 2023) perustuen Iso-Britannian, Katalonian ja Suomen pitkiin seuranta-aineistoihin. Kolmas seurantamme tuloksia hyödyntänyt tiedeartikkeli selvitti, miten eri eliöryhmien yhteisöt ovat muuttuneet Suomen eliömaantieteellisillä vyöhykkeillä neljän vuosikymmenen aikana ilmaston lämmetessä (Antão ym. 2022). Linjalaskentaan perustuvaa päiväperhosseurantaa tehdään jo 23 Euroopan maassa. Tämä kävi ilmi Laufenissa Etelä-Saksassa marras-joulukuun vaihteessa pidetyssä Euroopan päiväperhosseurantojen yhteiskokouksessa, jossa oli osanottajia 27 eri maasta.

Euroopan laajuisesta ruhostomaiden päiväperhosindikaattorista (European Grassland Butterfly Indicator) julkaistiin uusi vuosille 1990–2020 päivitetty raportti (van Swaay ym. 2022). Suomalaisista niittylajeista indikaattoriin sisältyy kymmenen lajia, joista kuusi (auroraperhonen, piippopaksupää, pikkukultasiipi, niitty- ja hohtosiniisi sekä keltaniittyperhonen) esiintyy laskentalinjoillamme vähintään melko yleisinä. Päiväperhosten ruhostomaa-indikaattorille on kaavailtu merkittävää roolia Euroopan unionin komission jäsenmailleen ehdottamassa ennallistamisasetuksessa, joka herätti viime syksynä runsaasti julkista keskustelua Suomessakin.

Seurannalle jatkorahoitus

Helmikuussa 2023 saimme mieluisaa postia ympäristöministeriöstä, kun varmistui, että seurantamme rahoitus jatkuu ainakin toistaiseksi samalla tasolla kuin kolmena edellisenä vuotena. Samaan rahoituspakettiin kuuluu myös Valtakunnallisen päiväperhosseurannan (NAFI) ja yöperhosseurannan (Nocturna) jatkorahoitus.

Viimeisen vuoden aikana maamme päiväperhoskantojen seuranta on lisäksi vahvistunut viime kesänä käynnistyneen Kansallisen pölyttäjäseurannan (PÖLYSEURA) ansiosta. Kesällä 2022 PÖLYSEURA-hankkeessa laskettiin päiväperhosia (ja samalla myös kimalaisia) yhteensä 110 laskentalinjalla erilaisissa maatalous- ja metsäympäristöissä eri puolilla Oulun eteläpuolista Suomea sekä pohjoisen Lapin tunturialueilla. Tulevaisuudessa eri seurantojen linjalaskenta-aineistoja on mahdollista yhdistää samoihin kannankehitysanalyyseihin sitten, kun myös Kansallisesta pölyttäjäseurannasta on kertynyt tuloksia useammilta vuosilta.

Jälleen yli 50 laskentalinjan vuosi

Kesällä 2022 havaintopaikkojen määrä pysyi kolmatta vuotta peräkkäin yli 50:ssä (54). Uusia laskentalinjoja perustettiin neljälle paikalle Turkuun, Poriin, Ouluun ja Sotkamoon (Kuva 1, Liite 1). Kolmella linjalla laskentoja jatkettiin tauon jälkeen, kun taas neljällä edellisenä vuonna lasketulla linjalla laskentoja ei viime kesänä tehty. Laskenta-aktiivisuus oli viimeisen kymmenvuotiskauden alhaisin (keskimäärin 11,3 laskentaa/linja; Taulukko 1), ja puutteellisesti eli alle seitsemän kertaa laskettuja linjoja oli ennätyskellisen paljon (11 kpl). Muiden suurperhosten havintomäärät olivat viimeisen kymmenvuotiskauden pohjalukemissa.

Seurannan jatkuvuuden kannalta olisi tärkeää saada vuosittain uusia laskijoita mukaan. Tavoitteen saavuttamiseksi vuonna 2023 seurantaa ja sen tuloksia esitelläänkin eri puolilla Etelä-Suomea sijaitsevien paikallisten hyönteiskerhojen tilaisuuksissa. Jokainen yhtenäkin vuonna kattavasti laskettu linja vahvistaa seurannan kokonaisuutta.

Pitkä kolea kevät ja sen perään hellettä

Viime vuonna kevät saapui totuttua myöhemmin ja jatkui pitkään varsin koleana (Kuva 2). Pääkaupunkiseudullakin lumipeite säilyi tavanomaista pidempään lähelle huhtikuun puoliväliä. Huhti-toukokuussa lämpötilat jäivät alle pitkän ajan keskiarvojen. Kesäkuussa lämpötila pysyi tavanomaisella tasolla kolmen ensimmäisen viikon ajan, kunnes juhannuksena sää lämpeni voimakkaasti koko maassa. Kesäkuun lopulla Etelä-Suomessa mitattiin laajalti yli 30 °C asteen lämpötiloja. Juhannuksena alkanut hellejakso jatkui noin 10 päivän ajan heinäkuun alkupäiviin asti, jonka jälkeen heinäkuun sää oli hyvin vaihtelevaa. Ahvenanmaalla ja paikoin etelärannikolla kärsittiin kuivuudesta, kun taas monin paikoin etenkin maan itäosissa satoi poikkeuksellisen paljon. Elokuu oli selvästi keskimääristä lämpimämpi ja hellepäiviä mitattiin 2–3 kertaa tavanomaista enemmän. Elokuun loputtua säät viilenivät syyskuussa nopeasti.

Toukokuussa päiväperhosia oli tavanomaista runsaammin (Kuva 3), mikä selittyy paljolti kangasperhosen (*Callophrys rubi*) ennätysellisellä runsaudella. Kesäkuun laskennoissa perhosmäärät jäivät vähäisiksi. Päiväperhoskesä pääsi kunnolla käyntiin vasta juhannuksena alkaneiden helteiden myötä. Yksilömäärät kasvoivat jyrkästi kesä-heinäkuun vaihteessa, ja kesän runsaushuippu osui tavallista myöhempään aikaan heinäkuun jälkipuoliskolle. Heinäkuun lopulta elokuun loppuun päiväperhosia oli normaalia runsaammin. Eräiden lajien, kuten helmihopeatäplän (*Issoria lathonia*) sekä nauris- (*Pieris rapae*) ja kaaliperhosen (*P. brassicae*), lento jatkui vilkkaana syyskuun lopulle asti.

Useimmat lajit vähenivät

Kesällä 2022 seurannassa havaittiin 41 031 yksilöä yhteensä 70 lajista (Taulukko 1). Havaintomäärät laskivat hyvän edellisen vuoden jälkeen keskimäärin 29 %. Eniten lajeja tavattiin aiempien vuosien tapaan *Ka* Kotkassa (51) ja *Kb* Kesälahdella (49). Kesälahden linjalla havaittiin myös eniten yksilöitä, toiseksi runsaimmin perhosia oli *Ka* Lappeenrannan linjalla. Kahdella kolmasosalla linjoista havaittiin edellisestä vähemmän lajeja. Yhteenveto kaikkien laskentalinjojen laji- ja yksilömääristä on esitetty vuosiraportin verkkoversiossa. Se sisältää myös aiemman kaltaisen taulukon runsaimpina tavatuista muista suurperhoslajeista ja niiden runsausmuutoksista.

Kesä oli edellistä heikompi myös enemmistölle yksittäisistä lajeista. Yhteensä 32 lajia (63 %) esiintyi nyt edellisestä vähälukuisempina, ja 17 (33 %) puolestaan runsaampina. Tulos on lähes sama, kun viime kesää verrataan aiempaan kymmenvuotisjaksoon, sillä 31 lajin (61 %) kannat olivat nyt edeltävän vuosikymmenen keskiarvoa alemmilla tasoilla.

Päiväperhoskantojen pitkän ajan kehitystä mittaava yleisindeksi laski hieman edellisestä (Kuva 4A). Indeksien kehitys kertoo päiväperhosten yleisestä vähenemisestä 24 vuoden seurantajakson aikana. Viimeisen kymmenen vuoden aikana indeksin arvo on parhaimmillaankin yltänyt vain hieman alle 70 %:iin vuosituhannen alun parhaiden vuosien tasosta. Yleisindeksin vertailuvuodeksi on nyt vaihdettu vuosi 2000, joka on yleisemminkin valittu eri seurantaindikaattorien vertailuvuodeksi valmisteilla olevassa Suomen biodiversiteettistrategiassa. Samaa vertailuvuotta käytetään jatkossa myös muissa maamme biodiversiteettiseurannoissa sekä laajemminkin Euroopan Unionissa.

Koko 2000-luvun aikana merkitsevästi vähentyneitä lajeja oli edelleen selvästi enemmän (18) kuin runsastuneita (8). *Rtrim*-ohjelman perusteella yhteensä 14 lajin kannat ovat pysytelleet vakaina (Kuva 4B).

Tutut lajit palasivat listan kärkeen

Laskentatulosten perusteella päiväperhoskesä oli siis yleisilmeeltään heikohko, mutta ei poikkeuksellisen heikko. 24 vuoden aikana seurannan yleisindeksi on jäänyt vielä alhaisemmalle tasolle kahdeksana vuotena eli keskimäärin noin joka kolmas vuosi (Kuva 4A). Tässä suhteessa linjalaskennat antavat perhoskesästä 2022 hieman myönteisemmän kuvan kuin NAFI-seuranta (Saarinen 2023).

Aiempien vuosien tapaan kannan kehityssuunta vaihteli huomattavasti eri lajien välillä. Kesä oli koko seurantajakson paras kahdelle lajille, ja vastaavasti heikoin neljälle lajille. Yksittäisten lajien havaintomäärät ja kannanmuutokset on esitetty Taulukossa 2. Raportin verkkoversiosta löytyvät myös vuosittaiset kannankehityskäyrät 1999–2022 yhteensä 51 päiväperhoslajille.

Kesän 2022 runsauslistan kärkeen palasi aiemmilta vuosilta tuttu kolmikko, lauhahiipijä (*Thymelicus lineola*), tesmaperhonen (*Aphantopus hyperantus*) ja lanttuperhonen (*Pieris napi*), samalla, kun edellisenä vuonna seurannan runsausennätyksensä tehneiden nokkos- (*Aglais urticae*) ja sitruunaperhosen (*Gonepteryx rhamni*) kannat pienenevät selvästi (Taulukko 2).

Kaikkien aikuisena talvehtivien lajien kannat laskivat herukkaperhosta (*Polygonia c-album*) lukuun ottamatta. Monilla muilla kevään ja alkukesän lajeilla kannan kehitys oli selvästi myönteisempää kuin keski- ja loppukesän lajeilla. Auroraperhonen (*Anthocharis cardamines*) ja kangasperhonen (*Callophrys rubi*) esiintyivät jopa runsaampina kuin kertaakaan aiemmin koko seurantajakson aikana. Niiden kannat ovat olleet kasvussa jo usean vuoden ajan, kuten myös alkukesällä lentävien mansikkakirjosiiven (*Pyrgus malvae*) ja ritariperhosen (*Papilio machaon*) kannat (Kuva 5). Muita selvästi edellisvuodesta runsastuneita alkukesän lajeja olivat piippopaksupää (*Ochlodes sylvanus*; +100 %), mustatäplähiipijä (*Carterocephalus silvicola*; +76 %) sekä metsä- (*Lasiommata petropolitana*; +193 %) ja täpläpapurikko (*Pararge aegeria*; +410 %).

Sinisiivet ja hopeatäplät pohjalukemissa

Monilla keskikesän lajeilla kannat laskivat voimakkaasti edellisvuodesta. Kesä oli koko seurantajakson heikoin neljälle lajille: lehtosinisiipi (*Aricia artaxerxes*), juolukkasinisiipi (*Albulina optilete*), orvokkihopeatäplä (*Speyeria aglaja*) ja metsänokiperhonen (*Erebia ligea*). Useimpien hopeatäplien kannat pienenevät selvästi edellisvuodesta ja ovat nyt poikkeuksellisen alhaalla. Myös keisarinviitan (*Argynnis paphia*) pitkään jatkunut runsastuminen päättyi nyt reiluun pudotukseen (-70 %). Sinisiivillä tilanne on yleensä ottaen vielä hopeatäpliä heikompi, sillä useiden lajien kannat ovat olleet alhaalla jo pidemmän aikaa (Kuva 5). Yleisillä niittyjen sinisiipilajeilla ei ilonpilkahduksia ole esiintynyt moneen vuoteen. Hohtosinisiipeä (*Polyommatus icarus*) lukuun ottamatta niittyjen sinisiivet kuuluvat pitkässä juoksussa vähentyneisiin lajeihin.

Harvinaisemmista lajeista helmihopeatäplä (*I. lathonia*) jatkoi edelleen viime vuosien runsastumistaan. Virnasinisiipi (*Glaucopsyche alexis*) ja tummahäränsilmä (*Maniola jurtina*) tekivät omat seurannan runsausennätyksensä. Vaeltajista nauris- ja kaaliperhonen olivat edellistä kesää vähälukuisempia, mutta silti amiraalia (*Vanessa atalanta*) ja ohdakeperhosta (*Vanessa cardui*) runsaampia. Varsinaisista harvinaisuuksista vaaleakeltaperhosta (*Colias hyale*) ja kannussinisiipeä (*Cupido argiades*) tavattiin laskentalinjoilla molempia yksi yksilö.

Muiden suurperhoslajien runsauden kärkinelikko pysyi samana kuin edellisenä vuonna. Pihamittari (*Scotopteryx chenopodiata*) oli tuttuun tapaan ykkösenä. Muista yleisistä lajeista kasteyökkönen (*Polyogon tentacularius*) oli nousussa ja nokimittari (*Odezia atrata*) sekä virnapunatäplä (*Zygaena viciae*) laskussa. Voimakkaimmin melko uutena lajina laskentalinjoille on nousemassa sananjalkamittari (*Petrophora chlorosata*), jota havaittiin viime vuonna lähes yhtä paljon kuin aiempina vuosina yhteensä.

Seuranta jatkuu vakiintunein menetelmin

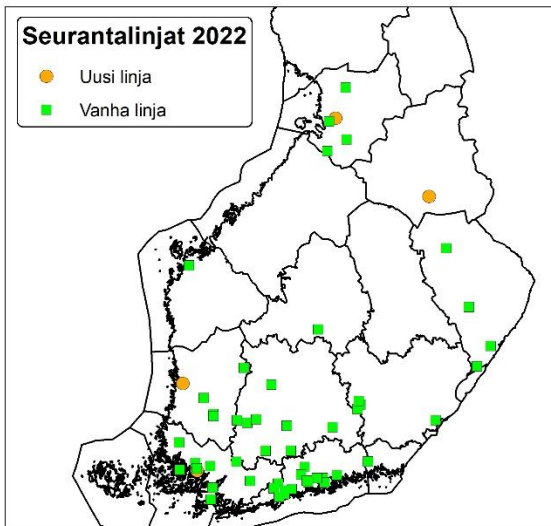
Ensi kesänä seuranta jatkuu aiempaan tapansa vakiintunein menetelmin. Kauden 2023 tulokset raportoidaan ensi keväänä seurannan verkkosivuilla ja Baptrian kakkosnumerossa. Tuoreinta tietoa saat seuraamalla meitä Facebookissa (www.facebook.com/paivaperhosseuranta).

Kiitokset

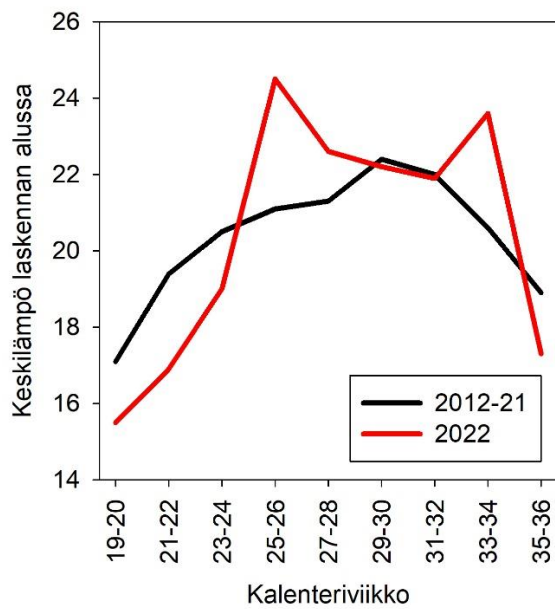
Suuret kiitokset kaikille seurantaan osallistuneille (Liite 1) ja ympäristöministeriölle seurannan rahoittamisesta viime vuosina.

Lähteet

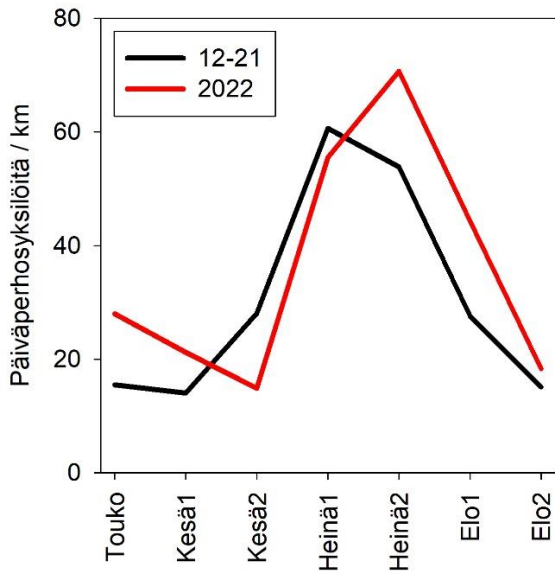
- Antão, L.H., Weigel, B., Strona, G., Hällfors, M., Kaarlejärvi, E., Dallas, T., Opedal, Ø., Heliölä, J., Huitu, O., Korpimäki, E., Kuussaari, M., Lehikoinen, A., Leinonen, R., Lindén, A., Merilä, P., Pietiäinen, H., Pöyry, J., Salemaa, M., Tonteri, T., Vuorio, K., Ovaskainen, O., Saastamoinen, M., Vanhatalo, J., Roslin, T., Laine, A.L. 2022: Climate change reshuffles northern species within their niches. *Nature Climate Change* 12: 587–592 (doi.org/10.1038/s41558-022-01381-x).
- Evans, L., Melero, Y., Schmucki, R., Boersch-Supan, P., Brotons, L., Fontaine, C., Jiguet, F., Kuussaari, M., Massimino, D., Robinson, R., Roy, D., Schweiger, O., Settele, J., Stefanescu, C., van Turnhout, C. & Oliver, T. 2022: Bioclimatic context of species' populations determines community stability. *Global Ecology and Biogeography* 31: 1542–1555 (doi.org/10.1111/geb.13527).
- Evans, L.C., Melero, Y., Schmucki, R., Boersch-Supan, P.H., Brotons, L., Fontaine, C., Jiguet, F., Kuussaari, M., Massimino, D., Robinson, R.A., Roy, D.B., Schweiger, O., Settele, J., Stefanescu, C., van Turnhout, C.A.M. & Oliver, T.H. 2023: Mechanisms underpinning community stability along a latitudinal gradient: insights from a niche-based approach. *Global Change Biology*, painossa (doi.org/10.1111/gcb.16684).
- Heliölä, J., Huikkonen, I.-M. & Kuussaari, M. 2022: Maatalousympäristön päiväperhosseuranta 1999-2021. – Suomen ympäristökeskuksen raportteja 44/2022.
- Rytteri, S., Heliölä, J., Huikkonen, I.-M., Kuussaari, M., Saarinen, K. & Suuronen, A. 2022: Hyönteisseurannan aktiivi innostuu pienistä ja arkisista luontohavainnoista. *Baptria* 47: 100-107.
- Saarinen, K. 2023: Valtakunnallisen päiväperhosseurannan vuosi 2022 – Kehnoimpia perhoskesiä kahteen vuosikymmeneen. *Baptria* 48, painossa.
- Van Swaay, C.A.M., Dennis, E.B., Schmucki, R., Sevilleja, C.G., Arnberg, H., Åström, S., Balalaikins, M., Barea-Azcón, J.M., Bonelli, S., Botham, M., Cancela, J.P., Collins, S., De Flores, M., Dapporto, L., Dopagne, C., Dziekanska, I., Escobés, R., Faltýnek Fric, Z., Fernández-García, J.M., Fontaine, B., Glogovčan, P., Gracianteparaluceta, A., Harpke, A., Harrower, C., Heliölä, J., Houard, X., Judge, M., Kolev, Z., Komac, B., Kühn, E., Kuussaari, M., Lang, A., Lysaght, L., Maes, D., McGowan, D., Mestdagh, X., Middlebrook, I., Monasterio, Y., Monteiro, E., Munguira, M.L., Musche, M., Olivares, F.J., Öunap, E., Ozden, O., Pavlíčko, A., Pendl, M., Pettersson, L.B., Rákosy, L., Roth, T., Rüdissler, J., Šašić, M., Scalercio, S., Settele, J., Sielezniew, M., Sobczyk-Moran, G., Stefanescu, C., Švitra, G., Szabadfalvi, A., Tiitsaar, A., Titeux, N., Tzirkalli, E., Ubach, A., Verovnik, R., Vray, S., Warren, M.S., Wynhoff, I., & Roy, D.B. 2022: European Grassland Butterfly Indicator 1990-2020 Technical report. Butterfly Conservation Europe & SPRING/eBMS (www.butterfly-monitoring.net) & Vlinderstichting report VS2022.039.

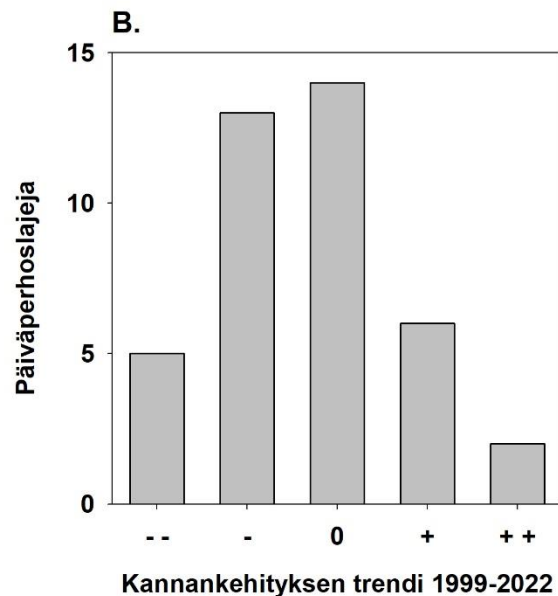
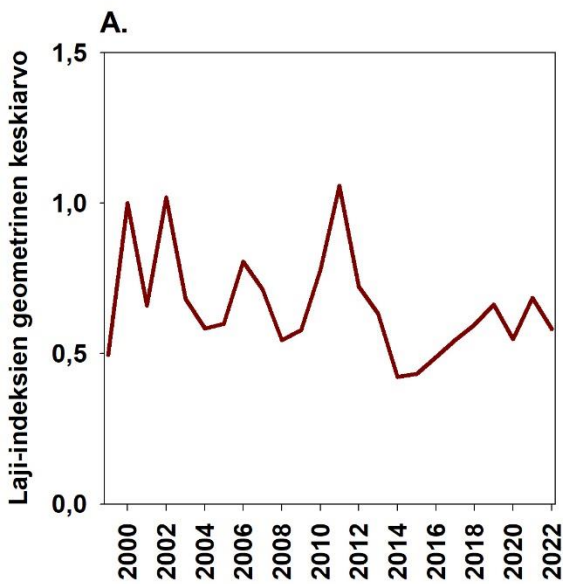
Kuva 1. Laskentalinjat vuonna 2022 sekä eliömaantieteellisten maakuntien rajat.

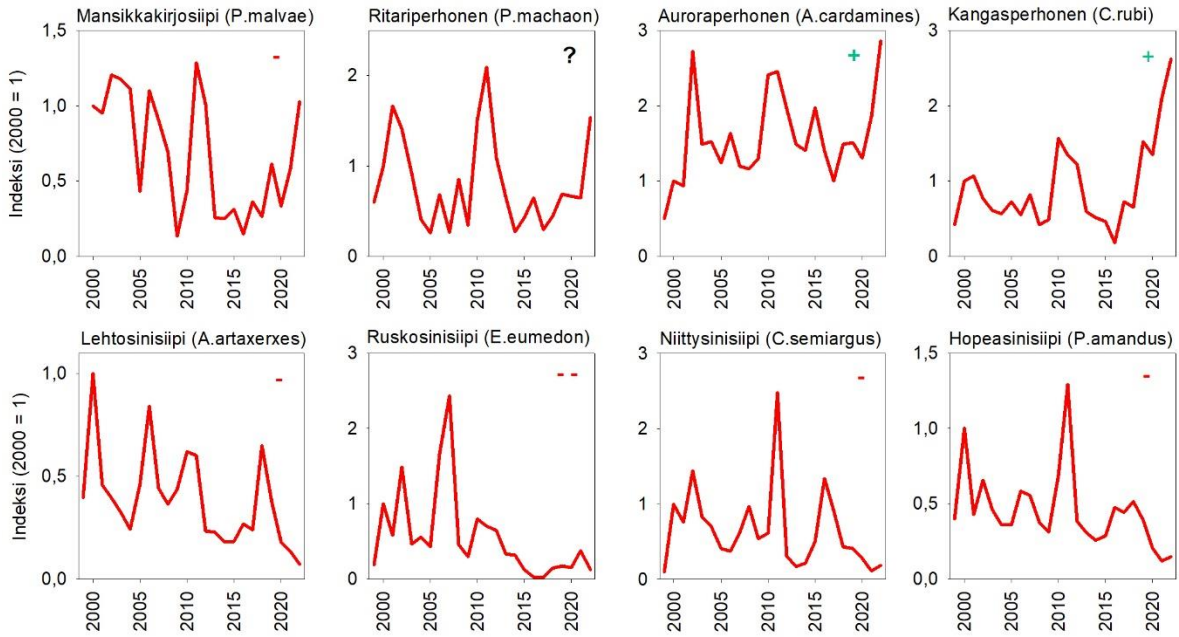
Kuva 2. Keskimääräiset laskennan aikaiset lämpötilat kesällä 2022 sekä vuosina 2012–2021 keskimäärin.

Kuva 3. Päiväperhosten keskitiheydet laskentalinjoilla kesän eri aikoina vuonna 2022 sekä vuosina 2012–2021 keskimäärin.

Kuva 4. A) Päiväperhosten keskimääräinen runsausvaihtelu 1999–2022. Koosteindeksi on geometrinen keskiarvo 45 vakinaisen lajin indekseistä. Vertailukohtana on vuosi 2000 = 1. B) Kannankehitykseltään eri trendiluokkiin sijoittuneiden päiväperhoslajien lukumäärät. *rtrim*-ohjelma antoi trendiarvion yhteensä 40 lajille.

Kuva 5. Ylärivillä neljän keväällä ja alkukesällä lentävän, viime vuosina runsastuneen päiväperhoslajin kannan kehityskäyrät. Alarivillä neljän viime vuosina vähälukuisina esiintyneen niittyjen sinisiipilajin kannan kehityskäyrät. Plus- tai miinusmerkki kuvan ylänurkassa kertoo lajin tilastollisesti merkitsevästä runsastuvasta tai vähenevästä trendistä vuosina 1999–2022.

Taulukko 1. Seurannan tunnusluvut vuodelta 2022 verrattuna edelliseen kymmenvuotiskauteen (2012–2021). Viimeisessä sarakkeessa yhteenvetoa koko seuranta-aineistosta (1999–2022).

Harrastajalinjat	2022	Pienin	Keski- arvo	Suurin	Yhteensä
Laskettuja linjoja yhteensä	54	42	51	60	132
- vähintään 12 laskentakertaa	26	24	31	35	-
Laskentakertoja yhteensä	609	518	625	692	13 631
- keskimäärin	11,3	11,3	12,4	14,3	-
Linjojen yhteispituus, km	130	118	135	159	-
Päiväperhoset					
Lajeja yhteensä	70	66	71	76	91
- keskimäärin	28,1	27,4	29,9	33,4	-
Yksilöitä yhteensä	41 031	37 773	47 556	63 091	1 175 656
- keskimäärin	760	694	943	1 139	-
Muut päiväaktiiviset suurperhoset					
Linjoja joilta havaintoja	35	27	34	42	102
- joilta ilmoitettu yli 20 lajia	16	14	18	27	-
Lajeja yhteensä	145	137	159	177	376
- keskimäärin	18,1	18,2	24,2	28,6	-
Yksilöitä yhteensä	5 672	7 714	10 400	15 705	227 256
- keskimäärin	162	220	314	582	-

Taulukko 2. Seurannassa havaitut päiväperhoslajit kesältä 2022 järjestettynä havaintojen yhteismäärän mukaan. Lisäksi on ilmoitettu, monellako linjalla laji havaittiin ($n=54$) sekä *rtrim*-indeksin muutos (%) verrattuna edellisensä ja vuosien 2012–2021 keskiarvoon. Metsänokiperhosella vertailukohtina on käytetty vuotta 2020 sekä edellisten viiden parillisen vuoden keskiarvoa. ↓ = seurannan heikoin ja ↑ = paras vuosi.

Sija 2022	Sija 2021	Laji	Yksilö- määrä	Linjoja ($n=54$)	Muutos verrattuna	
					2021	12-21
1.	2.	Lauhahiipijä (<i>Thymelicus lineola</i>)	6055	49	-5	+54
2.	5.	Tesmaperhonen (<i>Aphantopus hyperantus</i>)	5428	54	+32	-27
3.	4.	Lanttuperhonen (<i>Pieris napi</i>)	4893	53	-7	+35
4.	1.	Nokkosperhonen (<i>Aglais urticae</i>)	4741	52	-57	+67
5.	6.	Kangasperhonen (<i>Collophrys rubi</i>) ↑	3894	54	+25	+181
6.	3.	Sitruunaperhonen (<i>Gonepteryx rhamni</i>)	3097	52	-37	+14
7.	8.	Angervohepeatäplä (<i>Brenthis ino</i>)	804	43	-14	-47
8.	18.	Piippopaksupää (<i>Ochlodes sylvanus</i>)	749	50	+100	-2
9.	21.	Auroraperhonen (<i>Anthocharis cardamines</i>) ↑	678	46	+32	-27
10.	11.	Karttaperhonen (<i>Araschnia levana</i>)	670	36	0	+54
11.	10.	Idänniittyperhonen (<i>Coenonympha glycerion</i>)	659	36	0	+43
12.	9.	Neitoperhonen (<i>Aglais io</i>)	571	48	-76	-75
13.	12.	Peltovirnaperhonen (<i>Leptidea juvernica</i>)	567	20	-	-
14.	14.	Virnaperhonen (<i>Leptidea sinapis</i>)	550	38	-14	+12
15.	13.	Loistokultasiipi (<i>Lycaena virgaureae</i>)	513	28	+9	-24
16.	29.	Herukkaperhonen (<i>Polygonia c-album</i>)	480	41	+16	+2
17.	28.	Naurisperhonen (<i>Pieris rapae</i>)	461	19	-90	-46
18.	20.	Niittyhepeatäplä (<i>Boloria selene</i>)	430	32	+7	-62
19.	17.	Kangassinisiipi (<i>Plebejus argus</i>)	409	21	-2	+59
20.	16.	Keisarinviitta (<i>Argynnis paphia</i>)	393	36	-70	-15
21.	30.	Tummapapurikko (<i>Lasiommata maera</i>)	355	26	-5	-25
22.	15.	Ketohopeatäplä (<i>Fabriciana adippe</i>)	352	27	-61	-39
23.	25.	Pikkukultasiipi (<i>Lycaena phlaeas</i>)	338	37	-7	+64
24.	35.	Niittysinisiipi (<i>Cyaniris semiargus</i>)	308	40	+69	-61
25.	23.	Kaaliperhonen (<i>Pieris brassicae</i>)	288	27	-52	+3
26.	19.	Amiraali (<i>Vanessa atalanta</i>)	286	41	-67	-24
27.	26.	Hohtosinisiipi (<i>Polyommatus icarus</i>)	231	24	-61	-48
28.	36.	Paatsamasinisiipi (<i>Celastrina argiolus</i>)	228	33	-21	-12
29.	37.	Mustatäplähiipijä (<i>Carterocephalus silvicola</i>)	226	30	+76	+47
30.	24.	Suruvaippa (<i>Nymphalis antiopa</i>)	217	43	-57	+10
31.	31.	Pursuhopeatäplä (<i>Boloria euphrosyne</i>)	214	31	-4	-37
32.	26.	Hopeasinisiipi (<i>Polyommatus amandus</i>)	210	30	+24	-56
33.	22.	Orvokkihopeatäplä (<i>Speyeria aglaja</i>) ↓	186	29	-55	-73
34.	33.	Pikkuapollo (<i>Parnassius mnemosyne</i>)	185	2	-	-
35.	34.	Ratamoverkkoperhonen (<i>Melitaea athalia</i>)	167	20	-33	-41
36.	40.	Pihlajaperhonen (<i>Aporia crataegi</i>)	140	12	-35	+11
37.	7.	Metsänokiperhonen (<i>Erebia ligea</i>)* ↓	123	16	-5	-18
38.	32.	Ketosinisiipi (<i>Plebejus idas</i>)	120	20	-50	-47
39.	44.	Ohdakeperhonen (<i>Vanessa cardui</i>)	114	34	+26	-81
40.	45.	Helmihopeatäplä (<i>Issoria lathonia</i>)	89	13	-	-
41.	42.	Ruskosinisiipi (<i>Eumedonia eumedon</i>)	74	8	-67	-46
42.	49.	Mansikkakirjosiipi (<i>Pyrgus malvae</i>)	61	18	+77	+148
43.	54.	Virnasinisiipi (<i>Glaucopsyche alexis</i>)	59	7	-	-
44.	39.	Ketokultasiipi (<i>Lycaena hippothoe</i>)	56	14	-13	-60
45.	48.	Kirjoverkkoperhonen (<i>Euphydryas maturna</i>)	55	9	+76	-7
46.	47.	Metsäpaperikko (<i>Lasiommata petropolitana</i>)	51	16	+193	+75
47.	38.	Suokeltaperhonen (<i>Colias palaeno</i>)	45	10	-81	-65
48.	41.	Juolukkasinisiipi (<i>Albulina optilete</i>) ↓	33	8	-73	-92
49.	51.	Ritariperhonen (<i>Papilio machaon</i>)	28	15	+137	+167
50.	65.	Tummahäränsilmä (<i>Maniola jurtina</i>)	22	2	-	-
51.	45.	Lehtosinisiipi (<i>Aricia artaxerxes</i>) ↓	20	9	-48	-74
52.	51.	Täpläpaperikko (<i>Pararge aegeria</i>)	20	8	+410	+281
53.	50.	Ruostenopsasiipi (<i>Thecla betulae</i>)	17	9	-16	+42
54.	43.	Keltaniittyperhonen (<i>Coenonympha pamphilus</i>)	17	5	-75	-52
55.	55.	Rinnehopeatäplä (<i>Fabriciana niobe</i>)	11	4	-	-
56.	59.	Pikkuhäiveperhonen (<i>Apatura ilia</i>)	6	5	-	-
57.	56.	Häiveperhonen (<i>Apatura iris</i>)	6	5	-	-
58.	-	Keltaverkkoperhonen (<i>Euphydryas aurinia</i>)	6	1	-	-
59.	57.	Tuominopsasiipi (<i>Satyrrium pruni</i>)	5	5	-49	-26
60.	-	Haaperhonen (<i>Limenitis populi</i>)	4	3	+65	-35
61.	-	Keltatäplähiipijä (<i>Carterocephalus palaemon</i>)	3	2	-	-
62.	65.	Tamminopsasiipi (<i>Favonius quercus</i>)	3	2	-	-
63.	-	Huhtasinisiipi (<i>Aricia nicias</i>)	2	1	-	-
64.	59.	Kalliosinisiipi (<i>Scolitantides orion</i>)	2	1	-	-
65.	59.	Saraikkoniittyperhonen (<i>Coenonympha tullia</i>)	1	1	-	-
66.	65.	Vaaleakeltaperhonen (<i>Colias hyale</i>)	1	1	-	-
67.	-	Kannussinisiipi (<i>Cupido argiades</i>)	1	1	-	-
68.	65.	Hietahainäperhonen (<i>Hipparchia semele</i>)	1	1	-	-
69.	63.	Isokultasiipi (<i>Lycaena dispar</i>)	1	1	-	-
70.	-	Tummaverkkoperhonen (<i>Melitaea diamina</i>)	1	1	-	-

Liite 1. Päiväperhosten seurantalijat laskijoineen vuonna 2022. *Uusi laskentalinja.

Linjan sijainti	Linjan laskija(t)
Varsinais-Suomi	
Kemiönsaari, Gästerby	Markku Lintervo
Kemiönsaari, Vestlax	Silja Huuhtanen
Laitila, Koliseva	Anssi Hurme
Lohja, Mustlahti	Juha Korhonen
Naantali, Poikko	Reijo Myyrä
Paimio, Askala	Reijo Myyrä
Turku, Kurala	Reijo Myyrä
Turku, Moisio	Anssi Hurme
Turku, Skanssi*	Alexander Lundberg
Uusimaa	
Espoo-Vihti, Nuuksio	Juha Sormunen
Espoo, Söderskog	Juha Sormunen
Espoo, Miilukorpi	Janne Heliölä
Järvenpää, Terioja	Mikael Englund
Kirkkonummi, Masala	Sami Lindgren
Kirkkonummi, Kylmäla	Kai Pajukangas
Loviisa, Pernaja	Jere Salminen
Porvoo, Linnamäki	Peter von Bagh
Porvoo, Hinthaara	Emmalotta Kittilä
Porvoo, Stensböle	Peter von Bagh
Riihimäki, Huhtimo	Ritva Sirén
Sipoo, Broböle	Mikko Kuussaari
Sipoo, Nikkilä	Mikko Kuussaari
Vantaa, Vaskipelto	Jaana Koivisto
Etelä-Karjala	
Kotka, Rapakivenjärvi	Lauri Luukkonen
Satakunta	
Huittinen, Helenansaari	Vuokko Viitamäki
Huittinen, Vanhakoski	Vuokko Viitamäki
Ikaalinen, Sisättö	Sampo Syrjänen
Kokemäki, Plättilänmaa	Vuokko Viitamäki
Pori, Toukari*	Katriina Lehto-Halme
Punkalaidun, Kivisenoja	Jaana Koivisto
Etelä-Häme	
Akaa, Heinäkangas	Liisa Lilvanen-Pelkonen
Hämeenlinna, Eteläinen	Ida-Maria Huikkanen
Loppi, Räyskälä	Ida-Maria Huikkanen
Nastola, Mäkelä	Juha Sormunen
Orivesi, Siitama	Janne Heliölä
Somero, Häntälä	Reijo Myyrä
Uusikaupunki, Hakkila	Sauli Turja
Etelä-Savo	
Lappeenranta, Korvenkylä	Kimmo Saarinen ym.
Mäntyharju (3 linjaa)	Aate, Susu ja Milka Rytteri
Etelä-Pohjanmaa	
Vaasa, Teeriniemi	Börje Snickars
Pohjois-Häme	
Jyväskylä, Nyrölä	Olli Lahtinen
Pohjois-Karjala	
Joensuu, Noljaakka	Lotta Leinonen
Juuka, Vuokko	Markus Piirainen
Kesälahti, Alakylä	Mika Karttunen, Hans Colliander
Kitee, Potoskavaara	Tupu Vuorinen
Pohjois-Pohjanmaa	
Oulu, Yli-Tannila	Ilmari Juutilainen
Oulu, Korvenkylä 2	Harry Nyström
Oulu, Kiiminki*	Marja Laatikainen
Tyrnävä, Temmes	Annikki Näppä
Utajärvi, Pälli	Eero Lindgren
Kainuu	
Sotkamo, Tipasjoki*	Marja Laatikainen